

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Wprowadzenie do teorii komunikacji (blok ZJK)
Kierunek:	Kognitywistyka, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Wprowadzenie do teorii komunikacji
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Trybulec Marcin, dr
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	egzamin
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 45,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 15,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	podstawowa wiedza z zakresu kognitywistyki i filozofii umysłu
Metody dydaktyczne:	• ekspozycja • konsultacje • objaśnienie lub wyjaśnienie • odczyt • opis • opowiadanie • prelekcja • wykład informacyjny
Zakres tematów:	1. Wprowadzenie - Metateoria: źródła teoretyczne nauki o komunikowaniu, paradygmaty i dominujące tendencje 2. Pojęcie komunikacji: podstawowe intuicje i elementarne składniki procesu komunikacji 3. Modele procesu komunikacji: model Shannona – Weaver'a, model Jakobsona, model Lasswella, model Newcomb'a, model Gerbnera 4. Dwie koncepcje komunikacji: koncepcja „telegraficzna” i koncepcja „orkiestralna”, krytyka telegraficznego modelu komunikacji, 5. Indywidualizm i anty - indywidualizm w teorii komunikacji: argumenty na rzecz indywidualistycznej koncepcji podmiotu wypowiadającego się, krytyka indywidualizmu, pojęcie nadawcy, argumenty na rzecz nadawcy zbiorowego, Kartezjusz czyli co się stanie kiedy odrzucimy wszystkie wypowiedzi, których nadawcami nie jesteśmy? 6. Mapa teorii komunikacji a. Funkcjonalizm amerykański b. Teoria użytkowania i korzyści c. Teoria „agenda setting” d. Interakcjonizm symboliczny e. Szkoła Palo Alto f. Hipoteza spirali milczenia g. Szkoła frankfurcka i jej odmiany h. Determinizm technologiczny i jego krytyka 7. Język jako narzędzie reprezentacji czy komunikacji?
Forma oceniania:	• egzamin pisemny • egzamin ustny
Warunki zaliczenia:	• pozytywne zaliczenie części ustnej egzaminu • pozytywna ocena z egzaminu pisemnego

Literatura:	BAYLON C., MIGNOT X., <i>Komunikacja</i>, Kraków 2008 DEVLIN K., <i>Żegnaj, Kartezjuszu</i>, Warszawa 1999 GOBAN – KLAS T., <i>Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy radia, telewizji i Internetu</i>, Warszawa 2009 GODLEWSKI G., MANCWEL A., <i>Antropologia słowa. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, Warszawa 2003 FISKEJ., <i>Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem</i>, Wrocław 1999 KURCZ I., <i>Psychologia języka i komunikacji</i>, Warszawa 2000 MCQUAIL D., <i>Teoria komunikowania masowego</i>, Warszawa 2008 MIKUŁOWSKI – POMORSKI J., <i>Informacja i komunikacja. Pojęcia, wzajemne relacje</i>, Wrocław 1988 MORREALE S., et. al., <i>Komunikacja między ludźmi</i>, Warszawa 2008 NECKI Z., <i>Komunikacja międzyludzka</i>, Kraków 2000 OLIVIER B., <i>Nauki o komunikowaniu</i>, Warszawa 2010 PISAREK W., <i>Wstęp do nauki o komunikowaniu</i>, Warszawa 2008 SPERBER D., WILSON D., <i>Relewancja. Komunikacja i poznanie</i>, Kraków 2011 WINKIN Y., <i>Antropologia komunikacji. Od teorii do badań terenowych</i>, Warszawa 2007 WINTERHOFF - SURK P., <i>Psychologia mediów</i>, Kraków 2007
Modułowe efekty kształcenia:	01 Student potrafi określić tożsamość nauki o komunikowaniu na tle innych nauk humanistycznych. 02 Student zna i potrafi podać definicje podstawowych pojęć (tj. nadawca, odbiorca, komunikat, sygnał, szum, koder, kod, kontekst, znak, interpretacja, znaczenie). 03 Student rozróżnia formułowane w nauce o komunikowaniu ogólne koncepcje komunikacji jako przekazu informacji. 04 Wymienia i wyjaśnia podstawowe metody badań w ramach nauki o komunikacji. 05 Student wyjaśnia rolę języka i komunikacji w kształtowaniu obrazu świata i jego wpływ na percepcję i poznanie. 06 Student potrafi jasno i prosto komunikować wiedzę w zakresie nauk o komunikacji. 07 Student potrafi przeprowadzić analizę (semantyczną i pragmatyczną) wypowiedzi językowej. 08 Student potrafi poprawnie stosować terminologię z różnych teorii komunikacji. 09 Student potrafi powiązać różne terminy opisujące to samo zjawisko w różnych teoriach komunikacji. 10 Student jest aktywny w poszukiwaniu wiedzy i doskonaleniu umiejętności 11 Student jest świadomy zróżnicowanej wartości dostępnej powszechnie wiedzy dotyczącej komunikacji. 12 Student jest świadomy społecznych i praktycznych konsekwencji posiadanej wiedzy